

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ogólną regułą interpretacji Nomenklatury Scalonej 2a⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie w stosunku do odrębnych części odbiornika satelitarnego, które to części po ich dopuszczeniu do swobodnego obrotu mają zostać zmontowane w kompletny odbiornik satelitarny i które zostały przetransportowane w jednym kontenerze oraz zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym dniu, w tej samej placówce celnej, przez tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, na podstawie dwóch odrębnych zgłoszeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, i które w chwili ich dopuszczenia do swobodnego obrotu są własnością dwóch przedsiębiorstw powiązanych?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy ogólną regułą interpretacji Nomenklatury Scalonej 2a należy wówczas interpretować w ten sposób, że ma ona również zastosowanie w stosunku do odrębnych części odbiornika satelitarnego, które zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w tym samym dniu, w tej samej placówce celnej, przez tego samego zgłaszającego w jego własnym imieniu i na jego własny rachunek, co pozostałe części tego samego odbiornika satelitarnego, które zostały zgłoszone w ramach procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego, podczas gdy części te były w momencie dokonania zgłoszenia własnością dwóch przedsiębiorstw powiązanych i wszystkie te części mają po ich dopuszczeniu do swobodnego obrotu zostać zmontowane w kompletny odbiornik satelitarny?

⁽¹⁾ Załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, Dz.U. 1987, L 256, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängige Schiedskommission Wien (Austria) w dniu 17 lutego 2022 r. – E.N.

(Sprawa C-115/22)

(2022/C 207/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Unabhängige Schiedskommission Wien

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawczyni: E.N.

Uczestnicy postępowania: Nationale Anti-Doping Agentur Austria GmbH (NADA), Österreichischer Leichtathletikverband (ÖLV), World Anti-Doping Agency (WADA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy informacja, że określona osoba naruszyła określone przepisy antydopingowe i z powodu tego naruszenia zakazano jej uczestnictwa w zawodach (krajowych i międzynarodowych) stanowi „dane dotyczące zdrowia” w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (UE) 2016/679⁽¹⁾ (zwanego dalej „ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych”)?
- 2) Czy ogólne rozporządzenie o ochronie danych – w szczególności w świetle jego art. 6 ust. 3 akapit drugi – sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które przewiduje opublikowanie nazwiska osoby, której dotyczy decyzja wydana przez Unabhängige Schiedskommission (niezależną komisję arbitrażową), okresu dyskwalifikacji i powodów orzeczenia tych środków, przy czym nie ma możliwości wyciągnięcia wniosków co do danych dotyczących zdrowia owej osoby? Czy w tym kontekście ma znaczenie okoliczność, że zgodnie z przepisami krajowymi zaniechanie opublikowania tych informacji wobec społeczeństwa może nastąpić jedynie wtedy, gdy osobą, której to dotyczy, jest sportowiec uprawiający sport rekreacyjnie, osoba małoletnia lub osoba, która przez ujawnienie informacji lub inne wskazówki istotnie przyczyniła się do wykrycia potencjalnych naruszeń przepisów antydopingowych?
- 3) Czy ogólne rozporządzenie o ochronie danych – w szczególności w świetle zasad określonych w jego art. 5 ust. 1 lit. a) i c) – wymaga, aby w każdym przypadku przed opublikowaniem dokonywać wyważania z jednej strony interesów osobistych danej osoby naruszonych przez publikację, a z drugiej strony interesu społeczeństwa w uzyskaniu informacji o dopuszczeniu się przez sportowca naruszenia przepisów antydopingowych?
- 4) Czy informacja o tym, że określona osoba dopuściła się określonego naruszenia przepisów antydopingowych i z tego powodu zawieszono jej uczestnictwo w zawodach (krajowych i międzynarodowych), stanowi przetwarzanie danych osobowych dotyczących wyroków skazujących oraz czynów zabronionych w rozumieniu art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?

- 5) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte: czy utworzona na podstawie § 8 Anti-Doping-Bundesgesetz 2021 (austriackiej federalnej ustawy antydopingowej z 2021 r.) Unabhängige Schiedskommission (niezależna komisja arbitrażowa) jest władzą publiczną w rozumieniu art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2021 r. w sprawie T-127/21, Dyson i in./Komisja, wniesione w dniu 18 lutego 2022 r. przez Dyson Ltd, Dyson Technology Ltd, Dyson Operations Pte Ltd, Dyson Manufacturing Sdn Bhd, Dyson Spain, SL, Dyson Austria GmbH, Dyson sp. z o.o., Dyson Ireland Ltd, Dyson GmbH, Dyson, Dyson Srl, Dyson Sweden AB, Dyson Denmark ApS, Dyson Finland Oy, Dyson BV

(Sprawa C-122/22 P)

(2022/C 207/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dyson Ltd, Dyson Technology Ltd, Dyson Operations Pte Ltd, Dyson Manufacturing Sdn Bhd, Dyson Spain, SL, Dyson Austria GmbH, Dyson sp. z o.o., Dyson Ireland Ltd, Dyson GmbH, Dyson, Dyson Srl, Dyson Sweden AB, Dyson Denmark ApS, Dyson Finland Oy, Dyson BV (przedstawiciele: E. Batchelor, T. Selwyn Sharpe i M. Healy, solicitors i avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- orzeczenie, że Komisja dopuściła się wystarczająco poważnego naruszenia prawa UE i przekazanie skargi o odszkodowanie do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Dysona w związku z postępowaniem odwoławczym oraz postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Po pierwsze, Sąd przeinaczył zarzuty prawne Dysona i nie przedstawił uzasadnienia. Zastrzeżenie Dysona odnosiło się jedynie do poważnego i oczywistego błędu Komisji, polegającego na wyborze metody testu, która oczywiście wykraczała poza przysługujący jej zakres uznania, a mianowicie metody zakładającej wykorzystanie podczas testu pustego pojemnika na kurz. Sąd nie ustosunkował się do tego zarzutu;

Po drugie, Sąd błędnie zastosował orzecznictwo dotyczące wystarczająco poważnych naruszeń, nie przyznając decydującego znaczenia płynącego z niego wniosкови, że Komisja naruszyła nieobjęty zakresem jej uznania wymóg przewidziany w art. 10 dyrektywy 2010/30;

Po trzecie, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia i błędnie ocenił dowody, uznając, że użyte w dyrektywie 2010/30 określenie „podczas użytkowania” jest źródłem trudności interpretacyjnych;

Po czwarte, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że użyte w dyrektywie 2010/30 określenie „podczas użytkowania” prowadzi do komplikacji regulacyjnych;

Po piąte, Sąd błędnie zastosował przepisy prawa dotyczące wystarczająco poważnego naruszenia, uznając, że nie został popełniony poważny i oczywisty błąd w związku z naruszeniem przez Komisję podstawowej zasady równego traktowania;